

Dosar nr. 2ra-852/19

prima instanță, Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. A. Cerbu)
instanța de apel, Curtea de Apel Bălți (Gh. Scutelnic, A. Toderaș, E. Bejenatu)

DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Victor Burduh
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Zagrudnaia Ludmila,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zagrudnaia
Ludmila împotriva SA „Flautex” în proces de lichidare cu privire la repararea
prejudiciului material și moral în legătură cu neplata la timp a salariului,
împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 30 decembrie 2016, Zagrudnaia Ludmila a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SA „Flautex” în proces de lichidare cu privire la repararea
prejudiciului material și moral în legătură cu neplata la timp a salariului.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea din 15 ianuarie 2016 a
Judecătoriei Bălți a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de
Zagrudnaia Ludmila împotriva SA „Flautex” în proces de lichidare cu privire la
încasarea restanței la salariu și a dobânzii de întârziere, fiind dispusă încasarea de
la SA „Flautex” în proces de lichidare în beneficiul Ludmillei Zagrudnaia suma de
90 782,57 de lei cu titlu de restanță la salariu. În rest acțiunea a fost respinsă ca
neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea din 15 ianuarie 2016 a Judecătoriei Bălți a
contestat-o cu apel.

Prin decizia din 31 mai 2016 a fost admis apelul declarat de Zagrudnaia
Ludmila, casată parțial hotărârea din 15 ianuarie 2016 a Judecătoriei Bălți și
pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a admis acțiunea privind încasarea restanței
salariale și dobânda de întârziere, fiind dispusă încasarea de la SA „Flautex” în
proces de lichidare, în beneficiul Ludmillei Zagrudnaia restanța la salariu în sumă
de 137 787 de lei și dobânda de întârziere în sumă de 39 920,98 de lei.

A indicat reclamanta că nefiind de acord cu decizia din 31 mai 2016 a Curții
de Apel Bălți a contestat-o cu recurs.

Prin decizia din 16 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost casată decizia din 31 mai 2016 a Curții de Apel Bălți, în partea încasării dobânzii de întârziere în sumă de 39 920, 98 de lei și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre prin care s-a respins cerința Ludmilei Zagrudnaia împotriva SA „Flautex” în proces de lichidare, cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

În rest decizia din 31 mai 2016 a Curții de Apel Bălți a fost menținută.

Astfel, prin decizia din 31 mai 2016 a Curții de Apel Bălți, s-a constatat o restanță salarială pentru perioada anului 2013 - 30 noiembrie 2013 în cuantum de 137 787 de lei.

A susținut reclamanta că, deoarece de către administrația SA „Flautex” în proces de lichidare i se refuză achitarea plăților salariale, consideră oportună aplicarea sancțiunilor prevăzute de Codul Muncii pentru astfel de situații precum este obligația angajatorului de a repara prejudiciul cauzat persoanei ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci. Până în prezent nu i-au fost achitate restanțele salariale.

Astfel, prin decizia Curții de Apel Bălți din 31 mai 2016 s-a constatat o restanță salarială pentru perioada anului 2013 - 30 noiembrie 2015 în cuantum de 137 787 de lei.

Deoarece administrația SA “Flautex” (în proces de lichidare) refuză să îi achite plățile salariale, reclamanta consideră oportun de a fi aplicate sancțiunile prevăzute de Codul Muncii pentru astfel de situații precum este obligația angajatorului de a repara prejudiciul cauzat persoanei ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, până în prezent nefiindu-i achitată nici o restanță salarială. Astfel, la data 31 martie 2014 restanța salarială constituia 90 782,57 de lei, la data de 31 ianuarie 2015 restanța salarială constituia suma de 127 787 de lei, la data de 30 noiembrie 2016 restanța salarială constituia suma de 137 787 lei iar la data de 30 decembrie 2016, 137 787 de lei.

Deci, conform art. 330 alin. (1) și (2), angajatorul va fi obligat de a repara prejudiciul cauzat în sumă de 121 063,80 de lei, în corespundere cu următorul calcul: la 31 martie 2014 restanța constituie 90 782,57 de lei, aceasta urma a fi achitată până la 31 martie 2014. De la 31 martie 2014 până la 30 ianuarie 2015 sunt 306 zile, astfel, $90\,782,57 \text{ de lei} \times 0,1\% \text{ pentru fiecare zi de întârziere} \times 306 \text{ zile} = 27\,778,68 \text{ de lei}$.

La 31 ianuarie 2015 restanța constituia suma de 127 787 de lei, aceasta urmând a fi achitată până la 31 ianuarie 2015. Respectiv, de la 31 ianuarie 2015 până la 30 noiembrie 2015 sunt 303 zile. $127\,787 \text{ lei} \times 0,1\% \text{ pentru fiecare zi de întârziere} \times 303 \text{ zile} = 38\,720,37 \text{ de lei}$.

La 30 noiembrie 2016 restanța constituia 137 787 de lei, aceasta urmând a fi achitată până la 30 noiembrie 2015. De la 30 noiembrie 2015 până la 30 noiembrie 2016 sunt 365 zile. $137\,787 \text{ lei} \times 0,1\% \text{ pentru fiecare zi de întârziere} \times 365 \text{ zile} = 50\,293,35 \text{ lei}$.

La 30 decembrie 2016 restanța constituia 137 787 de lei. De la 30 noiembrie 2016 până la 31 decembrie 2016 sunt 31 de zile, $137\,787 \text{ de lei} \times 0,1\% \text{ pentru fiecare zi de întârziere} \times 31 \text{ zile} = 4\,271,40 \text{ de lei}$.

Respectiv, $27\,778,68 \text{ de lei} + 38\,720,37 \text{ de lei} + 50\,293,35 \text{ de lei} + 4\,271,40 \text{ de lei} = 121\,063,80 \text{ de lei}$.

Deoarece nu s-a executat hotărârea judecătorească și nu au fost eliberate certificatele cu privire la salariu și la restanța salarială lunară, reclamanta a calculat prejudiciul cauzat reieșind din certificatele cu datele de care dispune. A menționat că, după devenirea irevocabilă a hotărârii din 20 octombrie 2015 a Judecătorei Bălți, pentru a obține certificatul cu privire la salariul său inclusiv și restanța la acesta a fost nevoită să se adreseze în instanța de judecată, deoarece SA "Flautex" (în proces de lichidare) a ignorat și a încălcat drepturile sale. Circa un an de zile a fost nevoită să umble prin instanțe pentru a obține doar certificatul, iar ulterior încă un an pentru a obține o hotărâre judecătorească cu privire la încasarea salariului restant.

În astfel de situații reclamanta a indicat că a suportat umilințe, înjosire de la administrația SA "Flautex" (în proces de lichidare), care erau nemulțumiți că aceasta pe cale legală a purces să-și apere drepturile.

A invocat reclamanta că din aceste considerente starea sa de sănătate a fost foarte mult afectată.

A susținut că s-a adresat la Inspekția Muncii, iar în februarie 2014, comisia de lichidare formal a restabilit-o în funcție, fără a-i restitui însă ștampila întreprinderii și actele acesteia. I-au fost transmise bunurile și actele de la depozite, secții și contabilitate.

La 25 martie 2014 a suportat o intervenție chirurgicală și s-a aflat în concediu medical, însă, cu toate acestea la 28 martie 2014, a fost convocată ședința comisiei de lichidare fiind eliberată din funcție în legătură cu expirarea contractului individual de muncă la 31 martie 2014, fără a-i fi achitat concediul medical.

Totodată a precizat că adunarea generală a acționarilor așa și nu a fost convocată în martie - aprilie 2014, după cum era programat.

Din motiv că noua administrație nu a convocat adunarea acționarilor, nu au putut fi operate modificări în actele de constituire la CÎS și au fost lipsiți de semnătura electronică pe rapoarte la IFS. Doar, peste jumătate de an a fost convocată adunarea generală a acționarilor în formă de corespondență, fără a fi modificată componența comisiei de lichidare.

Deoarece conform legislației muncii i se cuvenea plata restanței salariale la momentul eliberării sale din funcție, reclamanta a scris un șir de cereri către SA "Flautex" (în proces de lichidare), dar care au rămas fără răspuns, fiind totalmente ignorate.

A solicitat Zagrudnaia Ludmila încasarea de la SA "Flautex" (în proces de lichidare) în beneficiul său a prejudiciului material cauzat în sumă de 121 063,80 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei.

La 18 octombrie 2017, Zagrudnaia Ludmila a depus o cerere de concretizare a acțiunii prin care și-a majorat pretențiile în partea prejudiciului material și moral, solicitând în casarea sumei de 40 096,02 lei pentru perioada 01 ianuarie 2017 până la 18 octombrie 2018, în total suma de 161 782,82 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei, cauzat în legătură cu neplata la timp a salariului.

La 23 ianuarie 2018, Zagrudnaia Ludmila a depus o cerere de concretizare a acțiunii prin care și-a majorat pretențiile, solicitând încasarea sumei de 175 148,45 de lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 60 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 06 februarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Zagrudnaia Ludmila împotriva SA „Flautex” în proces de lichidare cu privire la repararea prejudiciului material și moral în legătură cu neplata la timp a salariului, și s-a încasat de la SA „Flautex” în proces de lichidare în beneficiul Ludmillei Zagrudnaia suma de 175 148,45 de lei cu titlu de prejudiciu material .

În rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a încasat de la SA „Flautex” în proces de lichidare în beneficiul statului suma de 5254, 44 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de SA „Flautex” în proces de lichidare, reprezentată de avocatul Cornieț Nicolae, s-a casat parțial hotărârea din 06 februarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central, în partea încasării prejudiciului material și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Zagrudnaia Ludmila împotriva SA „Flautex” în proces de lichidare cu privire la repararea prejudiciului material în legătură cu neplata la timp a salariului a fost respinsă.

În rest hotărârea a fost menținută fără modificări.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Actele cauzei denotă că, copia deciziei motivate din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost expediată participanților la proces la 11 ianuarie 2019 (f. d. 202) și a fost recepționată de către Zagrudnaia Ludmila la 18 ianuarie 2019 (f. d. 204).

Astfel recursul declarat de Zagrudnaia Ludmila, la data de 14 martie 2019, se consideră depus în termen.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Zagrudnaia Ludmila a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată și ilegală, bazată pe o încălcare esențială a normelor de drept material, aplicare eronată a normelor de drept procedural și examinarea inefficientă a probelor prezentate.

Recurenta, a menționat că, instanța de apel contrar prevederilor legale, nu a constatat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

De asemenea, recurenta a subliniat că, instanța de apel în mod eronat a interpretat normele de drept material și procedural.

Prin încheierea din 22 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Zagrudnaia Ludmila, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Zagrudnaia Ludmila, urmează a fi admis, casată decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zagrudnaia Ludmila împotriva SA „Flautex” în proces de lichidare cu privire la repararea prejudiciului material și moral în legătură cu neplata la timp a salariului, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată, din următoarele motivele.

În conformitate art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în

recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) - (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 373 alin. (2) Codul de procedură civilă, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Mai mult, în conformitate art. 390 alin. (1) lit. e), f) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

Or, în sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

CtEDO, în cauza *Suominen v. Finlanda*, a reținut că „... o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției”.

Totodată, în cauza *Van de Hurk v. Olandei*, hotărârea din 19 aprilie 1994, și cauza *Dulaurans v. Franței*, Hotărârea din 21 martie 2000, paragraful 33, CtEDO a statuat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat. Altfel spus, art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor,

argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța”.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, Zagrudnaia Ludmila adresându-se cu prezenta acțiune în instanța de judecată a solicitat încasarea de la SA „Flautex” (în proces de lichidare) în beneficiul său a sumei de 175 148, 45 de lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 60 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Judecătoria Bălți, sediul Central, prin hotărârea din 06 februarie 2018, a admis parțial acțiunea înaintată de Zagrudnaia Ludmila împotriva SA „Flautex” în proces de lichidare cu privire la repararea prejudiciului material și moral în legătură cu neplata la timp a salariului, și a încasat de la SA „Flautex” în proces de lichidare în beneficiul Ludmillei Zagrudnaia suma de 175 148,45 de lei cu titlu de prejudiciu material. În rest, a respins acțiunea înaintată de Zagrudnaia Ludmila.

Verificând legalitatea actului de dispoziție adoptat de prima instanță, Curtea de Apel Bălți, prin decizia din 27 noiembrie 2018, a admis apelul declarat de SA „Flautex” în proces de lichidare, a casat parțial hotărârea din 06 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, în partea încasării prejudiciului material și a emis în această parte o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Zagrudnaia Ludmila împotriva SA „Flautex” în proces de lichidare cu privire la repararea prejudiciului material în legătură cu neplata la timp a salariului a fost respinsă.

Instanța de recurs menționează, însă, că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Materialul probator anexat la dosar denotă că SA „Flautex” se află în proces de lichidare conform deciziei registratorului de Bălți din 03 decembrie 2009.

Concomitent, Colegiul relevă că, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă a fost constatată restanța la salariu față de Zagrudnaia Ludmila pentru perioada anul 2013- 30 noiembrie 2015 în cuantum de 137 787 lei, care contrar prevederilor art. 5 lit. f) și k), art. 11, art. 128, art. 142, art. 143 și art. 144 Codul Muncii, nu i-a fost achitată.

Colegiul precizează că poziția instanței inferioare privind inexistența vinei SA „Flautex” în proces de lichidare în neplata sumelor salariale restante, deoarece aceasta se află în proces de lichidare, nu poate fi reținută, deoarece nu au fost stabilite circumstanțe importante care ar dovedi acest fapt.

Totodată, Colegiul menționează că din aceeași decizie a Curții de Apel Bălți (f.d. 43-47, 53-58) rezultă că contractul individual de muncă al Ludmillei Zagrudnaia a fost desfăcut de două ori în aceeași perioadă o dată la 10 ianuarie 2014 și a doua oară la 31 martie 2014.

Astfel, la emiterea deciziei contestate instanța de apel a constatat că restanța salarială față de Zagrudnaia Ludmila s-a format în perioada când ea activa ca administrator la SA „Flautex”, și tot instanța de apel a constatat că a fost desfăcut contractul individual de muncă cu administratorul SA „Flautex” în proces de lichidare, Zagrudnaia Ludmila, din data de 10 ianuarie 2014 și la 31 martie 2014.

Deci, instanța de apel nu a clarificat care a fost totuși perioada în care s-au format restanțele salariale și când Zagrudnaia Ludmila a activat ca administrator.

Totodată, instanța de apel urma să stabilească care a fost temeiul eliberării din funcție al Ludmillei Zagrudnaia cererea de demisie în temeiul art. 85 din Codul Muncii sau desfacerea contractului individual de muncă din motivul concedierii, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. z) Codul Muncii.

Din textul deciziei contestate nu se distinge ipoteza prin care ar fi fost supuse cel puțin aprecierii argumentele supra invocate.

Deci, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să stabilească circumstanțele expuse supra, să identifice perioada reală în care s-a format restanța salarială și temeiul eliberării din funcție al Ludmillei Zagrudnaia, să motiveze respingerea sau admiterea argumentelor invocate adoptând o soluție legală și întemeiată.

Astfel, instanța de recurs indică că, instanța de apel urma să expună în decizie concluzia cu privire la toate argumentele invocate, să întemeieze motivele în legătură cu care argumentele apelantului din cererea de apel au fost recunoscute ca neîntemeiate. Instanța de apel nu se va referi la simpla constatare a faptului netemeinicii apelului, deoarece în acest caz decizia apare ca nemotivată. Or, în sensul art.6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel, examinând litigiul, nu a constatat circumstanțe importante pentru soluționarea corectă și completă a acestuia.

Instanța de recurs menționează că, instanțele de judecată, trebuie, să emită o hotărâre clară, având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, în temeiul principiului clarității hotărârii judecătorești.

Colegiul reține că, instanța de apel, fără a intra în esența acestui litigiu și fără a supune verificării raționamentelor indicate supra, în raport cu prevederile legale, sub imperiul căror urmează a fi judecat prezentul litigiu, a constatat că, concluziile primei instanțe sunt în parte nefondate și contravin stării reale de fapt existente, instanța incorect soluționând litigiul dedus judecății.

Toate aceste circumstanțe, constituie un aspect determinant în justa soluționare a litigiului, deoarece instanța de apel urma să se expună asupra fondului ambelor apeluri, prin prisma verificării legalității soluției instanței de fond.

În consecință, instanța de recurs conchide că, instanța de apel, care are atribuții de dezvoltare devolutivă a fondului cazului la judecarea apelului, nu a constatat și elucidat toate aceste circumstanțe, importante pentru soluționarea pricinii în fond, și ca urmare, a pronunțat o soluție neîntemeiată.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel a soluționat eronat litigiul în cauză, iar instanța de recurs este în imposibilitate de a corecta respectiva eroare judiciară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursul declarat de către Zagrudnaia Ludmila, se casează decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zagrudnaia Ludmila împotriva SA „Flautex” în proces de

lichidare cu privire la repararea prejudiciului material și moral în legătură cu neplata la timp a salariului, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

La judecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate supra, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale a litigiului dedus judecării.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Zagrudnaia Ludmila.

Se casează integral decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zagrudnaia Ludmila împotriva SA „Flautex” în proces de lichidare cu privire la repararea prejudiciului material și moral în legătură cu neplata la timp a salariului, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Bălți pentru judecarea apelului în fond.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat